
[2018-46-RE](#)

CAUSA 2018-46-RE

(Levy c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 366-2018. Recurs d'empara

Sentència del 15 de març del 2019

BOPA núm. 29, del 27 de març del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 13 de setembre del 2018, per la representació processal del Sr. Daniel Jean Levy, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 18 de maig del 2018 i contra l'aute del 20 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com dels principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat, reconeguts a l'article 3.2 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que reposit el recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries, que es declari la suspensió de la sentència esmentada i també demana que es condemni el Govern al pagament de les costes processals en les dues instàncies judicials anteriors i en aquesta instància constitucional, incloent els honoraris d'advocat i de procurador;

Vista la Constitució, especialment els articles 3.2, 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 9 d'octubre del 2018;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 19 de desembre del 2018, que va admetre a tràmit, sense efectes suspensius, el recurs d'empara 2018-46-RE;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat, el 8 de gener del 2019, per la representació processal del recurrent;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat, el 21 de gener del 2019, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat, el 23 de gener del 2019, pel Govern;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 4 de maig del 2017, la Secció de Constencions-Administratiu 2 del Tribunal de Batlles va dictar una sentència en què estimava la demanda del Sr. Daniel Jean Levy i anul·lava la resolució del Govern mitjançant la qual es confirmava la sanció de circulació de 90,15 €, imposada per trepitjar en un avançament una ratlla continua de la calçada.

1.2. El Govern va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 18 de maig del 2018, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual estimava aquest recurs, desestimava la demanda del Sr. Daniel Jean Levy i declarava que la resolució del Govern era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal del Sr. Daniel Jean Levy va formular un incident de nul·litat d'actuacions per tal com considerava que s'havia vulnerat el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.4. El 20 de juliol del 2018, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què desestimava l'incident de nul·litat esmentat.

1.5. El 13 de setembre del 2018, la representació processal del Sr. Daniel Jean Levy va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 18 de maig del 2018 i contra l'aute del 20 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com dels principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat, reconeguts a l'article 3.2 de la mateixa norma.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- L'argument principal del recurrent és que el butlletí de sanció per haver trepitjat una ratlla contínua per fer un avançament no especificava el punt concret o el lloc concret i sobretot exacte de la suposada infracció.

- El recurrent destaca també que el control es va realitzar de nit, amb el vehicle policial aturat i iniciant la marxa per perseguir-lo amb els llums blaus d'emergència en funcionament i distorsionant, per tant, la distància que els separava, la velocitat que el cotxe havia d'anar agafant progressivament fins poder-lo controlar i les ratlles de la calçada en un estat gens òptim, gairebé esborrades, van provocar que l'agent no pogués veure en absolut correctament i amb certesa exacta l'avançament i sobretot el lloc del mateix.

-
- Així mateix, destaca que l'informe policial es va elaborar un mes després d'imposar la sanció.
 - Segons el parer del recurrent, la desestimació d'aquestes al·legacions per part de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia vulnera els seus drets fonamentals a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a una decisió fonamentada en Dret.
 - Efectivament, s'han vulnerat els principis de legalitat i de seguretat jurídica en la mesura en què només es pot sancionar per allò que està legalment previst i quan la infracció es pot identificar completament, ja sigui el lloc, la persona o el perjudici ocasionat.
 - En aquest cas, el butlletí sancionador no precisa el lloc exacte de la infracció que és un element bàsic i essencial per identificar la infracció comesa.
 - Per consegüent, la sanció no està fonamentada en Dret com així ho va estimar encertadament el Tribunal de Batlles.
 - Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que repositi el recurrent en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries, que es declari la suspensió de la sentència esmentada i també demana que es condemni el Govern al pagament de les costes processals en les dues instàncies judicials anteriors i en aquesta instància constitucional, incloent els honoraris d'advocat i de procurador.

2.2. Argumentació jurídica de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa considera que és cert que el butlletí de denúncia presenta una deficiència notable, ja que no menciona el punt concret on l'avançament va succeir, cosa que resultava especialment necessària per la llargària del vial.
- Tanmateix, aquesta mancança no pot invalidar l'acte impugnat per dos raons concomitants: primer, perquè el recurrent va ser detingut en aquell mateix moment i va tenir coneixement immediat dels fets que se li imputaven i no va patir, doncs, una situació real d'indefensió; i, segon, perquè l'informe posterior conté una descripció suficientment detallada dels fets i del lloc concret on es va produir l'avançament.
- Considera que l'informe policial elaborat a la vista de les al·legacions de l'interessat no s'ha de limitar a la mera ratificació del butlletí de denúncia, sinó que pot incorporar aclariments o precisions per tal de donar resposta a aquelles al·legacions, ja que d'altra manera no tindria cap utilitat pràctica.
- Afegeix que no es pot considerar justificat que la mecànica dels fets no es pogués produir com els descriu l'informe policial. I, conclou que la infracció havia quedat suficientment acreditada.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que de la lectura de les decisions impugnades se'n desprèn que la Sala Administrativa s'ha pronunciat de manera motivada, raonable, raonada i congruent.
- Destaca que el recurrent s'ha limitat a replantejar les mateixes al·legacions que van ser

examinades en la sentència que va resoldre l'apel·lació i allò que discuteix de nou és en realitat la valoració de la prova efectuada pel Tribunal Superior de Justícia i l'efecte no invalidant dels defectes de la sanció administrativa.

- El Ministeri Fiscal recorda, com ha reiterat de manera constant el Tribunal Constitucional, que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a obtenir una resolució estimatòria de les pretensions del recurrent.

- Per tant, el Ministeri Fiscal demana al Tribunal Constitucional que inadmeti a tràmit aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

2.4. Argumentació del Govern

- El Govern coincideix amb la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia en considerar que el fet que el butlletí de denúncia no indiqués amb exactitud el punt concret de l'avinguda en què es va cometre la infracció, no pot determinar la invalidesa de l'acte impugnat.

- Efectivament, el vehicle del recurrent va ser detingut en aquell moment pels agents de policia, de manera que va tenir coneixement immediat dels fets que se li imputaven i, per tant, no s'ha trobat en una situació d'indefensió real.

- D'altra banda, l'informe que va elaborar a posteriori l'agent de policia que havia presenciado personalment els fets, conté una descripció suficientment detallada dels fets i del lloc concret on es va produir l'avançament quedant esmenada la mancança del butlletí de denúncia.

- El Govern afegeix que el butlletí de denúncia gaudeix de la presumpció de veracitat *iuris tantum* i, per tant, té un valor probatori si compleix una sèrie de requisits que la jurisprudència ha ressenyat: que el funcionari públic actuant tingui la condició d'autoritat; que es tracti de fets directament i personalment constatats pel funcionari; i, que s'observin els requisits legals de formalització pertinents, i la posterior ratificació pel mateix funcionari que va presenciar personalment els fets i va formular l'acta d'infracció. Criteris que en aquest cas han estat respectats.

- Per consegüent, el Govern al·lega que la sentència impugnada en empara va considerar que la infracció havia quedat suficientment acreditada i va motivar degudament el seu pronunciament, de manera que el recurrent ha gaudit durant tot el procediment de tots els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució i, concretament, del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i no arbitrària.

- Així mateix, el Govern nega que el principi de seguretat jurídica s'hagi vulnerat en la mesura en què la infracció consistent en trepitjar una ratlla continua per fer un avançament està tipificada en l'ordenament jurídic, com també ho està la sanció corresponent.

- El Govern manifesta que el Tribunal Superior de Justícia ha respectat els drets a la defensa i a un procés degut i que el recurrent no impugna una manca de motivació de les decisions de la jurisdicció ordinària, sinó el fet que aquestes no el convencen i no li donen la raó.

- Per consegüent, el Govern considera que no concorre cap circumstància per tal que s'estimi aquest recurs d'empara, ja que en cap cas s'han vulnerat els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, ni tampoc els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de tota arbitrietat.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament la petició del recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa la qüestió constitucional que el Tribunal Constitucional ha de resoldre és la de saber si els principis constitucionals de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat han fonamentat la sentència impugnada de la Sala Administrativa, tenint en compte que del seu posicionament en el text constitucional se'n deriva que no es tracta de drets susceptibles de ser objecte d'un recurs d'empara -drets continguts en els capítols III i IV del títol II-, però sí que són principis hermenèutics que han de guiar la interpretació d'aquests darrers (veg. la sentència del 7 de setembre del 2016, recaiguda en la causa 2013-4 i 8-RE, o la sentència del 16 d'octubre del 2017, recaiguda en la causa 2017-16-RE).

3.5. L'article 15.15 del Codi de circulació prohibeix l'avançament trepitjant una línia longitudinal amb traçat continu, infracció que se sanciona amb una multa de 90,15 €.

3.6. D'aquest article se'n desprèn necessàriament que per tal que la infracció es constitueixi cal que el butlletí de denúncia precisi el lloc exacte de l'avançament per tal de determinar si es va efectuar o no sobre una línia contínua.

3.7. Ara bé, tant de les al·legacions del Govern com de la sentència de la Sala Administrativa impugnada se'n desprèn que el butlletí de denúncia presenta una "*notable deficiència*", ja que no fa menció "*del punt concret on va succeir*" l'avançament.

3.8. Per consegüent, manca un dels elements importants de la materialitat de la infracció i el fet que la Sala Administrativa no n'hagi extret les conseqüències evidents ha generat una vulneració dels drets a la defensa, a un procés degut i a l'exigència d'una decisió fonamentada en Dret, tal com estan garantits per l'article 10 de la Constitució, interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text que reconeix els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrari.

3.9. Per consegüent, en aquest cas l'empara ha de ser atorgada.

DECISIÓ:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

HA DECIDIT:

1. Estimar íntegrament el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Daniel Jean Levy.
2. Declarar que s'han vulnerat els drets a la jurisdicció, a la defensa, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text que reconeix els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrari.
3. Anul·lar la sentència del 18 de maig del 2018 i l'aute del 20 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
4. Retrotreure les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència de la Sala Administrativa esmentada.
5. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del Sr. Daniel Jean Levy, al Govern, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 15 de març del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Magistrat

Joan Manel Abril Campoy

